

Lasten Kasvattamisesta.

Vanhemmille ja Opettajille, niin
kuin myöskin kaikille niille, joilla
jollakin muotoa on lasten kasvat-
tamisen kansa tekemistä.

Rakkaat Ystävät!

Uusiasti on minun mieleeni mennyt, että
Christus vielä tänäkin aikana sanoo teille,
niinkuin Pharaonin tytär sanoi pienen Mosek-
sen vaimille: „Ota tämä lapsi, ja imetä häntä
minulle, ja minä annan palkan sinulle. 2 Mos.
2: 9.” Ah hyvät Herrat ja Ystävät! waa-
roittakaat ja huomaitkaat, kuinka kalliit tarwarat
on teillen uskottu; mikä hyvä tila teille on
tässä osottaa rakkauttanne Christusta kohtaan,
mikä tila istuttaa parhaita istuffaita ja oksia
wiinapuuhun Jesukseen ja mikä iloinen tilin
teko olisi teillä odotettavana Herran, jos te tässä
wirassanne ahkerat ja uskolliset olisitte? Ym-
märtäkää tämä: sieluja Christusta ja Jumal-
lan pelkoa ei taitta koskaan niin forkiaksi ja

Kalliiksi arvata, kum ne ovat. Kollá miná sen tiedán, että mitä maalliseen etuun tássä työsjánne koskee, teille aivan wáhán hyödytystä siitä olewan, kuitenkin antakaat sen sitä enámman kiirehtáá teitánne. Totisesti, niin monen sielun pelastus ja plístyö jonka Herraltanne olette saapa, Armo-palkan sanomatoín suuruus ja se ijankaijkinen kunnia, on kaikki tyhni táydellisesti maksawa. Ymmártákaat ja huomaitkaat: Perkele on wirassansa sangen ahkera, jumalattomat myöskin työsjánsá wásymáttómat ja lasten synteihin turmeltu luonto on niinkuin karkia ja kowa kappale tehdä hywáksi; álkáát kuitenkin epäilkö eli kesken jättákö. Tássä on minulla suurempi pelko siitä, että te olette huolimattomat ja laiskat ja se tulee suurimmaksi esteeksi, kum kaikki muu joka taitaisi estáá tätá asiata. Yrittákaat ja ruwetkaat ainoastans halulla ja miehullisesti táhán työhön, ja kuka tiesi: jos siitä kowasta kivestä ja oksaisesta puusta joka kásisánne on, wielá kerran woi tulla pilari Jumalan huoneeseen. Miná wannotan teitá eláwan Jumalan kautta: niinkuin te itsekín sen uskotta, kerran tulewan wástauksesenne tuomio istuimen edessä, jos et te ole uskolliset ja ahkerat nuorukaisten opetuksessa ja Kattismuksen harjoituksessa. Jos te luulette minun olewan plón kowan teillen tássä asiassa, niin miná káskén teidán itse lukemaan Herranne káskyn: 5 Mos. 6: 6, 7. Námát sanat, jotka miná káskén sinulle tánapáná, pitáá sinun sydámees

paneman. Ja teroittaman ne sinun lapsilles, ja niistä puhuman, huonesaisuuksias, ja tiellä käydesias, maata pannesias ja nostesias. Eikös tässä selkiästi ole meidän welvollisuudemme meille käsketty ja sanottu? Ja rohkenettaako kaiketi laiminlyödä niin selkiän käskyn? Eikö lasten sielut jotka teille on uskottu sitä tarvitse ja eikö ne ole niin kalliit? Suotteko ne mielellänne jäämään helvetin tekälöeksi? Eikö se ollenkaan teihin koske, jos ne tulewat autuaksi eli joutuwat kadotukseen? Pitäkö perkeleen saaman ne wiedä mieliänsä myöten, niin ette huudakkaan ehkies heille ja heidän peräsänsä. Eikö teidän tule tehdä kaikkia kuin mahdollinen on estämään heitä tulewaisesta wihasta? Tästäkin kirjasta näettä te, kuinka pienet lapset ei ole Jumalan pelkoon taipumattomat. Ajatelkaat ja sanokaat heistä mitä hywänsä. Ei Christus niitä pidä halpana. Ei he ole ylön nuoret kuolemaan, ei ylön nuoret helvettiin menemään, eikä he ole ylön nuoret palwelamaan heidän suurta Herraansa, ei myöskän ylön nuoret tulemaan taimaseen: sillä „heidän on „Jumalan waltakunta“ Marc. 10: 14. Ja eikö senlainen heidän taipumuksensa tulla kääntöneeksi ja autuaksi, pidä pakottaman teitä suurimpaan ahkeruuteen, opettamaan ja johdattamaan heitä siihen? Eli onko kaiketi Christus, taitwas ja autuus teidän mielestänne niin halwat, jos niin on, niin ei minulla ole sitte mitään teidän kanssanne tekemistä; mutta jos ei, niin minä

rukouksen teitä: ruvetkaat työhön käsin kaikista teidän voimastanne. Perkele tietää teidän aikanne huomamata ohitse menemään, joko se tapahtuu myöhään eli varhain. Sentähden siis tehkää se pian, kuin teillä on tehtävä, ja minä sanon, tehkää se kaiken voimanne jälkeen. Ah! rukoilkaat, rukoilkaat, rukoilkaat. Pitäkää pyhäää waellusta heidän silmänsä edessä heille esimerkiksi, ja ottakaat kunakin päivänä vähä aikaa puhutellaksenne kutakin teidän lastanne, erittäin siitä turmellusta wihelijäisestä tilasta, jossa he luonnostansa ovat. Minä tunnen yhden lapsen, joka tuli kääntyneeksi siitä kuin jumalinen koulunpitäjä waimo sanoi nämät sanat: Jokainen nuorikin lapsi teidän seaksanne on luonnostansa wihan lapsi. Taimutakaat teidän lapsianne oppimaan Kattisimusta, niinkuin myöskin sanoja Pyhästä Raamatusta, ja että he menewät erinäisiin paikkoihin, yksinäisydessä rukoilemaan ja oppiwat kynnelleillä ikäwoitsemaan Christusta. Katsokaat perään kenen seuroissa ja missä paissa he oleskelewat, alkäänt antako heidän tottua walhettelemaan sitä wähemmin kiroilemaan ja alkäänt heitä senlaisista toista jättäkö rankaisemata ja alkäänt millään muotoa sallako heidän olla ja juosta joutilana Sabbathipäiwinä. Minä rukouksen teitä, kehoittakaat heitä seuraamaan niitten hurskasten lasten esimerkiä, joista tässä kirjassa puhutaan. Antakaat heidän lukea tätä vähäistä kirjaa satoja ja wielä usiampiakin kertoja, ja ottakaat sitte waari, kuinka he

siitä rupeewat taipumaan; kysykäätkä heiltä, mitä
 he luulewat, näistä lapsista, ja jos ei he tahdo
 eikä halaja senlaisiksi tulla eikä käyttämään itsiän-
 sä niinkuin he owat käyttäneet? Ja mitä te sillä
 muotoa heille opetatte, se awittakaat ja wahwis-
 takaat hartaalla rukouksella Jumalan tyköön, ja
 synnyttäkäätkä heitä kiwulla siihen asti
 kuin näettä Christuksen heissä jon-
 kuun muodon saawan Gal. 4: 19. Minä
 puoleltani olen rukoillut teidän edestänne, minä
 olen rukoillut teidän lastennekin edestä, ja ra-
 kastan heitä sydämen pohjasta. Minä olen nämät-
 kin harvot lehtet eli tämän wahaisen kirjan hartailla
 rukouksilla Jumalan halttuun antanut, että Hän
 panisi siihen woiman ja hengen, waikuttamaan
 wäkewästi heidän sielunsa parhaaksi. Käsketkäätkä
 lastenne lukemaan tätä kirjaa, ja ojentakaat heitä
 sitä oikein ymmärtämään ja sielullensa autuudeksi
 käyttämään. Mitä minä tässä teidän etehenne
 asetan, se on sulaa totuutta ja rebellisyyttä; sillä
 minä olen sen eli tiedon näistä lapsista harjaun-
 tuneilta jumalisilta Christityiltä ottanut, jotka ei
 ole asiata sanoneet puoleen eikä toiseen, waan
 niinkuin se totuudessa on ollut, jonka he owat o-
 milla silmillänsä nähneet; ja sitte olen minä tähän
 kirjaan pannut niitä eli niitten lasten esimerkit,
 joitten tykönä minä omilla silmillänikin olen näh-
 nyt Jumalan ihmeellisen Armon waikutuksen, jo-
 ka heissä on työtä tehnyt ja waikuttanut; niin
 myös olen ottanut muutamia Jumalisilta Birka-
 weljiltäni eli Saarna miehiltä, jotka heidän py-

hän waelluksensa ja rebellisen jumalisuudensa tähden ovat hyvässä arwossa olleet. Muutamia asioita näissä esimerkeissä on sanasta sanaan otettu niinkuin ne ovat heidän omasta suustansa uloslähtenet. Minä taitaisin vielä monta muutakin jaloa esimerkkiä tähän lisäksi panna; jos minä tulisin siihen kehoitetuksi näiten hyväksi ottamisesta. Sillä wälillä, että nuori kansa kaikissa paikoissa tulisi pyhyudessa ja jumalisuudessa paremmaksi ja vieläkin tarkemmaksi, kuin nämät ovat olleet, eli kuin näissä esimerkeissä on nähtävänä, se on olewa minun alinomainen toivukseni, ja se jota minä lakkaamata rukoulla tahdon, joka senlaisia lapsia sydämeistä rakastan.

Jacob Janneway.

Toinen Waroitus.

Joka sisällänsä pitää muutamia wikenuksia ja johdatuksia lapsille.

Minun falliit pienet Karitsani!

Seitsemän lapsen kääntymys kirjasta te näetkä, mitä muut hyvät lapset owattehneet, ja harwaita kuinka he ovat rukouilleet ja itkeneet pyhässä yksinäisyydessä; kuinka hartaasti ja totisesti he owat huutaneet Herran tyköön, saadaksansa osallisuutta Herrassa Jeesuksessa? Ettekös tässä näe, kuinka he owat kuulleet, totelleet ja kunnioittaneet wanhempiansa, kuinka ahkerat he owat olleet kirjan lukemiseenkin ja kuinka wiriät he owat olleet Pyhän Raamatun Sanain ja

Katkiämuksen oppimiseen? Taidattako unhottaa mitä kysymyksiä he ovat tottuneet kyselymään? Kuinka he ovat peljänneet laskea yhtä ainoa walhesanaa suustansa? Mikä kauhistus on heillä hempeitä ja pahoja seuroja vastaan? Kuinka pyhää elämäkertaa he ovat pitäneet? kuinka heitä on rakastettu? ja kuinka iloisesti he ovat pois nukkuneet? Mutta sanokaat minulle rakkaat pienet lapsukaiseni, sanokaat rebellisesti ja walhettelemata, ettäkö tekin niin kuin he ovat tehneet? Olettako tekin käyneet pyhässä yksinäisyydessä itkemässä teidän syntejänne ja rukoilemassa Jumalalta Armoa ja Anteksi Antamusta? Olettako menneet Isänne eli Äitinne tyköön, ja teidän Opettajanne tyköön ja rukoilleet heitä armahamaan teidän päällenne, senkautta että he rukoilisit teidän edestänne ja neuvoisit teitä mitä teidän pitäisi tekemän, että te autuaksii tulisitta? mitä teidän tekemän pitäisi, että te saisitte Christuksen ja ijankaikkisen kunnian omaksenne? Onko sinulla, lapseni, hyvä mieli, kuin sinä saat oppia jotakin hyvää? tule ja sano se minulle rebellisesti, rakas lapsukaiseni, sillä minä tahdon mielelläni tehdä mitä ikänä minä jollakin muotoa woin ja taidan estääkseni ja wajellakseni sinua, ettet sinä joutuisi ijankaikkiseen tuleen. Minä tahdoisin mielelläni sinun olewan yhden niistä lapsista jotka Jeesus ottaa soliansa ja siunaa heitä Marc. 10. Kuinka sinä aikaas wietät ja kulutat? Leikin lyömisiäkö, laiskuudessa ja jumalattomain lasten seuroissa? Rokkenetko kaiteti Jumalanfin Nimeä turhaan lausua, ki-

voilla ja walhetella? Tohditko kaiteti tehdä sitä kuin vanhempas kieltävät ja antaa sen olla tekemätä, jota he kääskewät? Rohkenetko niinkin kulluttaa lepopäiwän juoksuissa sinne ja tänne? Eli oletko sinä mieleimmin kotona lukemassa jumalijia kirjjas, ja oppimassa sitä kuin sinun jumalijet vanhempas sinulle opettawat ja kääskewät? Mitä waastat nyt tähän, lapsukaiseni, kumpaa sinä teet? Mutta jalli minun puhua vielä wäshän enämpi sinun kanssäs, ja muutamia kysymyksiä vielä etees panna.

1. Eikö nämät lapset, joiten esimerkkejä sinä tässä kirjassa luet, ole olleet aiwan hywän tapaiset ja rakkaat lapset, jotka niin owat jumalijet olleet ja niin kuuliaiset wanhemmilensa? Eikö heidän Isänsä ja Wittinsä ja kaikki muut, jotka Jumalata pelkääwät, ole rakastaneet ja kiitelleet heitä? Mitenkä luulet heillen käyneen, kuin he kuolivat ja päättiwät waelluksensa? Mitenkä? He owat menneet taiwaaseen, weisamaan Enkelitten kansja monenkertaista Hallelujaa, he näkewät ihanaisuutta ja nautitsewat sulaa riemua ja ijankaikkista iloa. Ei he siellä nyt enää koskaan syntiä tee, eikä heitä koskaan siellä enää kiviteta eikä hojuta; ei he siellä enä koskaan sairaaaksi tule eikä mitään kipua ole.

2. Eikö sinäkän halaja Isäs rakkautta ja Wittis ylistystä, ja hywia puheita Opettajiltas? Eikö huoli, jos Jumala ja Kristus sinua rakastaa? Eikös tahdo mielelläs taiwaaseentaan päästä, jos sinun nyt pitäisi kuolla; ja siellä

jumalisten Vanhempais kanssa elää kunniasa ja ijankaikkisessa autuudessa?

3. Mihin luuletta te niitten lasten joutuwan, jos he nyt kuolewat, jotka ei tahdo tehdä sitä kuin heille käsketään waan hylkääwät opetukset, pitäväät keltvotoinda puhetta, walhettelewat ja rikkowat Sabbathi päiwät? Mitä te luulette, mihin joutuwat senlaiset lapset? Mihin? Minä tahdon teille sanoa: Ne jotka walhettelewat, tulewat Isänsä perkelen tyköön ijankaikkiseen tuleen; jotka ei koskaan tahdo rukouilla niitten hylitse muodattaa Jumala wihasa, ja kuin he sitte myöhän helwettiin liekissä rupewat rukoilemaan ja armoa kerjäämään, niin ei tahdo Jumala enää kuulla heidän rukoustansa eikä heille anteeksi antaa, waan heidän pitää ja täytyy jäädä sinne olemaan ijankaikkisesti.

4. Onko teillä hyvä halu tulla helwettiin ja siellä olla piinassa perkelen ja hänen enkelittensä kanssa? Tahdottako niinkin olla osaweljet jumalattomain ja pahailkisten lasten kanssa? Ah! helwetti on hirvuminen paikka, tuhatta kertaa pahempi on siellä kuin alinomainen itkeminen; Jumalan wiha on paljoa raskaampi, kuin teidän Isänne wiha ja ettekö pelkää wihoittaisanne Jumalata? O lapset! se on luja tosi, että kaikki jotka owat jumalattomat ja senlaisena kuolewat täytyy mennä helwettiin, ja joka sinne kerran tulee, ei mahda ajatella enää takaisin päästä.

5. Ettekö tahdo ennemmin täällä maailmassa tehdä kaikkia mitä ikänä olla mahtaisi, kuin tulla

syöstykösi helvetin liekkiin? Ettekö tahdo tässä maailmassa tehdä kaikkia, waikka, se vielä mitä hywänsä olisi, saadaksenne Christuksen kautta Jumalan armon ja iankaikkisen autuuden omakseen?

6. No hywä, mitäs aiwot tehdä? Tahdotko lukea wahanikin tätä kirjaa, kuin sinun jumalinen Äitiä käskää sinua sitä tekemään; ja kuin se on uusi pieni kirja, eli vieläkin juosta turhiin leikkihin ja huwituksiin niinkuin ennenkin, ja et koskaan ajatella enää sen päälle?

7. Kuinka kuitenkä on mieles, köyhä lapsi parka, tätä kirjaa lukeisäs? Onko kynneleet irtautuneet silmistäs, sitte kuin rupeisit tätä kirjaa lukemaan? Oletko yksinäisyhdesäs taipunut polwilles lankeamaan ja sydämen pohjasta aukki huutanut Jumalata, että Hän sinun näitten lasten kaltaiseksi tekiji? Eli oletko niinkuin sinä ennenkin olet tottunut olemaan ja elämään, niin huolimaton, niin waarinottamaton, niin tottelematon ja jumalaton kuin sinä tätäkin ennen olet ollut?

8. Etkö ole koskaan kuullut pienen lapsen kuolleen? Ja kuin muut lapset kuolewat, niin miksi et sinäkin kuolisi ja pois läksisi armon ajasta? Ja, o lapsi parka! mitä tahdot sinä tehdä sen subteen, jos ei sinulla olekkaan Jumalan pelkoa eikä armoa sydämesäs, ja tapahdut olemaan muitten jumalattomain lasten kaltainen?

9. Kuinka sinä wiisisti tiedät, ettei sinun wuoros tulisi kuolla ensimmäisesti, eli ettet sinä

tulisi ensimmäiseksi lapsi-ruumiksi tästä eteen päin? Ja mihinkä luulet joutuvas, jos et ole Jumalan lapsi?

10. Taidatko kaikei rakas lapsukaiseni sitte kauvemman viiwytellä mennessäs kammioshos sydämellisesti auksihuutamaan Jumalata, että hän antaisi sinulle Christuksen sinun sielusvapastajaksi, ettet sinä joutuisi ijankaikkiseen kadotukseen? Etkö tahdo jo tänä silmän räpäyksenä mennä eripäällös johonkin salaiseen nurkkaan itkemaän ja rukoilemaan? Minun mielestäni, näen minä kuin jo pieni karitsa alkaisi itkuun wuotaa ja olla ajatuksissa, kuinka hänen pitäisi eripaikkaan päästä; Hän tahtoo huutaa Herran tyköön niin paljon kuin hän taitaa, että hän tahtoisi tehdä hänen niinkuin yhden niistä pienimistä, joka saa sisällemennä Taiwaan waltakuntaan. Minusta näyttää ikänäns kuin siellä olisi yksi suloinen lapsi ja tuolla toinen, jotka ovat päättäneet, ettei huolia eikä etsiä muuta kuin Christusta ja Taiwasta: Minusta on, niinkuin minä näkisin tuolla poikaisella tuolla olewan halun oppia jotakin hywää; minä ikänä kuin kuulisin toisen sanowan: En minä tahdo enää koskaan walhetella, en enää olla jumalattomain poikain seuroissa, kuka tiesi he opettawat minua kiroilemaan, puhumaan kelwottomia puheita; sillä heillä on kelwoton meno edessänsä ja ei he rakasta Jumalata: Mutta minä tahdon opetella Raikkimustani sen siaan ja rukoilla Uitiäni, että hän opettaisi minua rukoilemaan.

Ja sitte tahdon minä mennä rukoukseen ja it-
kemään minun rakkaan Vapahtajani tyköön, ja
en tahdo ennen asettua, kuin Herra antaa minulle
armonsä. O! tämä on minulle totisesti rakas ja
suloinen lapsi.

11. Mutta tahdotko myös sitte kohta unhot-
taa tämän lupaukses? Eli oletko vahvasti päät-
tänyt, että Kristusen voiman kautta tulla ja
olla hyvänä lapsena? Onko totuudessa niin asia.
Ajattele perään, rakas lapseni! Jumala suosittelee
sinua muistamaan Luojaas nuoruudessa, ja se
on erinomattain Hänestä hyvä, kuin pienet lapset
tulevat Hänen tyköönsä. Hän rakastaa heitä
sydämen pohjasta. Niin on myöskin jumalisilla
ihmisillä, erinomattain Vanhemmillä ja Opet-
tajilla suurin ilo siitä, kuin he näkevät lapsensa
totuudessa waeltawan.

Sanos nyt minulle rakas kallias lapsukaiseni,
mitäs olet aikonut tehdä? Pitäkö minun rakkaus-
desta sinua kohtaan valmistamaan tämä kirjja?
Pitäkö minun sinun edestäs niin hartaasti rukouk-
sen ja niin lempiästi tairutteleman? Pitäkö
sinun hyvän Äitisi itkemän sinun tähtes? Ja etkö
sinä tahdokkaan ilahuuttaa meitä sinun kiiruulla
kääntymiselläs Herran tyköön? Pitäkö Jesuksen
todistaman ja sanoman rakastawansa sinua, ja et
sinä sinun puolestas tahdokkaan rakastaa Häntä?
Tahdotkos tästä lähin ahkeroita tulla tämän kir-
jan lasten kaltaisiksi? Sen minä vahvasti
tiedän, että Jumalan aikomus tämän pienen kir-
jan kautta, on auttaa muutamia pieniä lapsia to-

tuuden tuntoon, koska Hän minua niin wäkevästi kiirehtää rukoilemaan heidän edestänsä, jotka tulewat tätä pientä kirjaa lufemaan ja Hänen armonsa kautta olen minä jo hawainnutkin, ettei tämänlaiset kirjat ole turhaan olleet, waan waituttaneet moniaitten tykönä hywän waitutuksen: Mutta minä tahdon vielä antaa teille muutamia johdatuksia ja sitte lopettaa.

1. Kawahatafaat ja wälttäkäät kaikkea kelwottomuutta ja syntistä menoa, niinkuin esimerkiksi walhetta. O sitä hirmuista syntiä, niinkuin myöskin kelwottomia puheita ja sanoja, Jumalan Nimen turhaan lausumista, turhia leikkiä pyhäpäiwinä, rakastella pahoja seuroja ja leijata ja leikitellä jumalattomain lasten kanssa. Mutta kuin te senlaisten kanssa tuletta Kouluun menemään, niin sanokaat heille, ettei heitä Jumala koskaan rakastata, waan heidän täytyy perkeleelle saaliksi joutua, jos he tahtowat pahaa menoa eteenkin päin pitää.

2. Mitä teidän jumalinen Isänne ja Äitinne teille käskää, se tehkäät ilolla, ja kawahatafaat ettet te tekiji sitä kuin he kieltäwät.

3. Lufekaat ahkerasti Pyhää Raamattua, ja opetelkaat ahkerasti Katkismustanne, ja jota paikkaa ette ommarrä, sitä fysiökäät, että asian tulijitta oikein tietämään ja ymmärtämään.

4. Tottukaat wälistä yksinäisydesänne muistamaan Jumalata ja taiwasta, niinkuin myöskin teidän sielujanne, ja mihin te kuollesänne joudutta menemään, ja minkätähden on Christus mailmaan tullut.

5. Mutta kuin teillä wälistä ei ole halua sitä tehdä, waan tahtoisitte mieleimmin turhuudessa, ja leikin hyömissä olla, niin ajatelkaat perään, mikä kuitenkin mahtaa syynä olla senlaiseen haluttomuuteen ja huolimattomuuteen siihen kuin hywä on? Onkos senlainenkin Jumalan rakasten lasten kaltainen? Minä pelkään, jos en minä Jumalan oma lienekkään, kuin minulla ei ole halua Hänen tykönsä mennä, mutta kyllä on halu pahuteen ja keltwottomuuteen! O mitä pitää minun tekemän? En minä tahdo koko mailman hywyhden edestä olla perfeleen lapsena.

6. Menkäätkä niin teidän Isänne ja Äitinne eli muun jumalisen ihmisen tyköön, ja kysykäätkä mitä teidän pitäisi tekemän, että te autuaksi ja Jumalan lapsiksi tulisitte. Sano heille, kuinka sinä pelkäätkä ja et woi tyytyä ja asettua, ennen kuin Jumalan rakkoudesta wakuutettu olet.

7. Mene yksinäisyhteen, kammioos eli muuhun salaiseen paikkaan, lankee polwilles, itke, murhetti ja sano rakkaalle Herrallesi Jesukselle, kuinka mielelläs sinä tahtoisit nautita Hänen rakkauttansa ja sydämen pohjasta auksihuuta Häntä, että Hän tahtoisi antaa sinulle armonsa ja syntis anteeksi, ja tehdä sinua lapsuksensa. Sano rakkaalle Jumalallesi, ettet sinä siitä huoli, jos ei yksikään sinua mailmassa rakastaisi, kuin waan Hän sinua rakastaisi, Sano Hänelle: Isä, eikö sinulla ole siunausta antaa minulle, minulle sinun köyhälle heikolle lapselles? Isä, eikö sinulla ole siunausta minulle, aiwan minulle? O anna

minulle Kristus! O! älä anna minun hukkoa! Älä huuda Häntä niinkuin olisit henken hädässä ja vaarassa, ja älä lakka ennen kuin saat vahvan wakuutuksen. Ja tällä tavalla tee joka päivä niin suurella hartaudella ja kiivaudella, kuin mahdollista on, ja te sitä wähintäkin kaksi eli kolme kertaa päivässä.

8. Älä anna sinus kokonansa Herralle Jesukselle! Sano: kallis, rakas Herra Jesus, Sinä olet: sanonut ”sallikaat lasten tulla minun tyköni;” katso nyt, Herra minä tulen niinkuin minä taidan. Ota minun sydämeni, ja tee se nöyräksi, hiljaiseksi, hursteaksi ja kuuliaiseksi. Minä annan minuni sinulle, kallis Jesukseni, tee minulle niinkuin Sinä hyväksi näet, kuin ainoastaan rakastaisit minua, ja lahjoittaisit minulle armos ja kunnias.

9. Tehkää tuttavuutta jumalisten ihmisten kanssa, ja kyselkäät monia hyviä kysymyksiä, ja ahkeroitkaat suostua heidän puheisiinsa.

10. Ahkeroitkaat saada palawa rakkaus Christusta kohtaan; lukekaat Jesuksen Piinan Historiaa, ja tiedustelkaat sytä niin kowaan kärkeymiseen. Totisesti, älkää lakatko siihen asti kuin tuletta hawaitsemaan, kuinka suuresti te tarwitsetta Herran Jesuksen, kuinka suloinen Hän on ja mitä hyvää teille Hänestä olisi.

11. Lukekaat parhaimpia ja enimmästi liikutawaisempia kirjoja, ja rukoilkaat Wanhempianne ostamaan muutamia senlaisia kirjoja, itsellenne, ja kuulkaat Hengellisten Saarnamiesten saarnoja halulla.

12. Tehkääät wahwa päätös, että kaikkena teidän elinaikananne hywässä ja pyhässä waelluksessa elää, niin teitä Christus on kerran ottawa syliinsä, siunawa teitä ja senlisäksi antawa teille Walta-kuntansa, Kruununsa ja ijankaikkisen kunniansa.

Ja niin siis nyt lopetan, rakkaat lapseni! kuin olen jo sanonut sen, kuin aiwoin sanoa. Teille olen minä tämän kirjoittanut; teidän edestänne olen minä rukoillut: Mutta mitä te ruvennetta tekemään, sitä en minä tiedä. O! lapsukaiset, jos te rakastatte minua, jos te rakastatte teidän Vanhempianne, jos teidän sielujanne, jos te tahdotte wälttää helwetin liekin, ja, kuin te kuoltuanne tahtonetta päästä taiwaseen, niin menkääät ja tehkääät niinkuin nämät hurškaat lapset owat tehenect; että te sillä muotoa tulisitta Vanhemmillenne iloksi, Isänne maalle kunniaksi, ja että te eläisitte Jumalan pelwossa ja kuolisitte Jumalan rakkaudessa, se on se jota niin kiivästi rukoilee

Teidän rakas Ystävänne

Jacob Janneway.

Imprimatur.

Borgå Domkapitel den 20 September 1848.

På befallning:

CLAS MOLANDER.

Sortawalassa, 1849.

C. W. Holmströmin kirjapainossa.

~~317. III. 145.~~

K. Hartauskiy

M/B 39579

